

Globalne ocieplenie – 10 faktów i 10 mitów

6 kwietnia 2016

Tekst został pierwotnie opublikowany na portalu „Global Research” w 2009 r., jednak w marcu 2016 r. ponownie go tam zaprezentowano. Autorem jest Robert M. Carter z tytułem profesora od ponad 30 lat: paleontolog, specjalista od stratygrafii, geolog morski i naukowiec środowiskowy.

FAKTY

1. Klimat zmieniał się od zawsze i zawsze będzie się zmieniał. Założenie, że przed rewolucją przemysłową na naszym globie klimat był niezmienny, jest błędne. Jediną sensowną rzeczą, jaką możemy zrobić w obliczu zmian klimatycznych to odpowiednio się na nie przygotować.

2. Wyniki prowadzonych od lat 1950. z balonów meteorologicznych i satelitów dokładnych pomiarów temperatur wskazują, że od 1958 atmosfera nie podgrzewa się. Z kolei termometry zamontowane przy powierzchni ziemi wskazały w tym samym okresie wzrost temperatury o 0,40 °C. Wielu naukowców tłumaczy tą różnicę zjawiskiem tzw. miejskiej wyspy ciepła, dzięki któremu w mieście temperatura jest zwykle wyższa niż w otaczających go obszarach niezabudowanych.

3. Choć od 1990 wydano na jego poszukiwania ponad 50 miliardów dolarów, to nadal nie znaleziono jednoznacznego dowodu na wpływ działalności człowieka na rozkład temperatur na ziemi.

4. Bez efektu cieplarnianego średnia temperatura powierzchni ziemi wyniosłaby -18°C (aktualnie mamy +15°C) co zahamowałoby rozwój życia. Dwutlenek węgla jest drugorzędnym gazem cieplarnianym i odpowiada jedynie za 26% efektu cieplarnianego. Dodatkowo, tylko jedna czwarta tego gazu pochodzi z działalności człowieka. Para wodna, która w

przynajmniej 70% przyczynia się do efektu cieplarnianego, jest dużo ważniejszym gazem cieplarnianym.

5. Zarówno na rocznej (1 rok) jak i geologicznej (do 100 000 lat) skali czasu zmiana temperatury atmosfery POPRZEDZA zmianę stężenia CO₂. A zatem dwutlenek węgla nie może być główną przyczyną wzrostu temperatur.

6. Działający przy ONZ Międzyrządowy Zespół do Zmian Klimatu (z ang. Intergovernmental Panel on Climate Change, w skrócie IPCC) zachowuje się jak zawodowy panikarz wynajęty przez „globalno-cieplarniane lobby”. To właśnie IPCC doprowadziło do podpisania Protokołu z Kioto, który był pierwszym krokiem, lecz niestety w złym kierunku. Przyczyną jest fakt, że IPCC jest zbiorem polityków, a nie naukowców. Hendrik Tennekes, emerytowany dyrektor ds. badań w holenderskim Królewskim Instytucie Meteorologicznym twierdzi, że „proces weryfikacji IPCC ma mnóstwo błędów”, a sama instytucja „celowo ignoruje zmianę paradygmatu czołowego meteorologa XX wieku, Edwarda Lorenza”. (Edward Lorenz jest twórcą tzw. efektu motyla, czyli teorii zgodnie z którą niewielka zmiana w jednym z punktów atmosfery może wywołać olbrzymie zmiany w jej innym obszarze).

7. Protokół z Kioto będzie kosztować biliony dolarów. W celu zebrania tych pieniędzy na sygnatariuszy nałożono gigantyczne podatki, choć jego skutek będzie znikomy i wyniesie mniej niż 0,20°C do roku 2050, przy założeniu wywiązania się ze wszystkich złożonych zobowiązań. Według Rosyjskiej Akademii Nauk Protokół z Kioto nie opiera się na żadnej naukowej podstawie. Andre Illarianov, starszy doradca prezydenta Putina, nazywa Kioto-izm „jednym z najbardziej agresywnych, nachalnych, destrukcyjnych ideologii od czasu upadku komunizmu i faszyzmu.”

8. Zmiana klimatu nie jest procesem liniowym, lecz chaotycznym. Niektóre z jej składowych są do dziś albo bardzo słabo albo całkowicie niezrozumiałe. Stąd nie ma takiego modelu komputerowego, który mógłby dokładnie przewidzieć jak

będzie wyglądał nasz klimat za 100 lat.

9. Nie dziwi więc, że eksperci od modelowania komputerowego zgadzają się, że nie ma także takiego modelu klimatycznego, który mógłby dokładnie przewidzieć lokalne zmiany pogodowe.

10. Największym kłamstwem dotyczącym globalnego ocieplenia jest zapewnienie, że prawie wszyscy naukowcy twierdzą, że istnieje i że postępuje w przerażająco szybkim tempie. W rzeczywistości prawie każdy aspekt nauki o klimacie jest przedmiotem żywej debaty. A tysiące specjalistów na całym świecie podpisało deklarację, w której kwestionują dowody na ocieplanie się klimatu wywołane działalnością ludzką, popierając racjonalne i naukowe (nie zaś emocjonalne) podejście do tej kwestii w oparciu o zgromadzoną dotychczas wiedzę na temat naturalnych zmian klimatycznych.

MITY

1. Mit: Przez kilka ostatnich lat średnia temperatura na świecie (z ang. Average global temperature, w skrócie: AGT) rosła. Fakt: W granicach błędu można stwierdzić, że temperatura ta nie wzrosła od roku 1995, a od 2002 spada, pomimo większego (o 8%) stężenia CO₂.

2. Mit: Pod koniec XX wieku średnia temperatura na świecie rosła w niebezpiecznie szybkim tempie i osiągnęła wyjątkowo dużą wartość. Fakt: W ciągu ostatniego stulecia AGT wzrosła o 1-2°C, co nie jest niczym niezwykłym w historii naszego klimatu z ostatnich 10 000 lat. Średnia temperatura na Ziemi była wielokrotnie o kilka stopni wyższa niż dziś.

3. Mit: W czasach poprzedzających rewolucję przemysłową AGT generalnie była wielkością stałą. Od 1900 parametr ten zaczął gwałtownie rosnać i jeszcze wzrośnie, przynajmniej o kilka stopni w ciągu następnych 100 lat. Fakt: Nie ma żadnych przekonujących dowodów na to, że w przeszłości klimat się nie zmieniał, albo że jego zmiany w XX wieku są czymś niezwykłym, albo że zbliża się do nas cieplarniana apokalipsa.

4. Mit: Komputerowe modele przewidują, że w ciągu kolejnych 100 lat średnia temperatura na ziemi wzrośnie nawet o 6°C. Fakt: Rzeczywiście deterministyczne modele komputerowe tak przewidują. Jednak inne modele wskazują na nadchodzące ochłodzenie.

5. Mit: Wzrost temperatur o 2°C katastrofalnie odbije się na ekosystemach i całej ludzkości. Fakt: Zmiana o 2°C będzie się mieścić w dotychczasowych granicach narzucanych przez samą naturę, a ekosystemy od niepamiętnych czasów przystosowują się do takich zmian. Dzięki temu mamy do czynienia z procesem znanym jako „ewolucja”. Także ludzkość umie i adaptuje się do różnych klimatycznych ekstremów.

6. Mit: Dalsze wprowadzanie przez człowieka CO₂ do atmosfery spowoduje niebezpieczne i szkodliwe dla nas ocieplenie klimatu. Fakt: Nadal nie wyodrębniono spośród czynników naturalnych czynnika ludzkiego odpowiedzialnego za podgrzewanie atmosfery. Taki czynnik może odpowiadać za wzrost temperatury o nie więcej niż 1°C. Przy czym należy pamiętać, że atmosferyczny dwutlenek węgla jest źródłem życia dla roślin, w tym zbóż, i wspomaga proces ewapotranspiracji (czyli tzw. parowania terenowego obejmującego parowanie z komórek roślinnych i z gruntu).

7. Mit: Nie można tłumaczyć wahań średniej temperatury na Ziemi zmianami aktywności słonecznej. Fakt: Emisja energii słonecznej zmienia się na wiele sposobów w różnych skalach czasowych (w tym w 11-, 22- i 80-letnich cyklach słonecznych), co wpływa na klimat panujący na naszym globie. Podczas gdy zmiany w zakresie promieniowania widzialnego są niewielkie, to zmiany w strumieniu cząstek i pola magnetycznego mają już duży wpływ na pogodę. Aktywność słoneczna odpowiada w ponad 50% za wzrost w XX wieku średniej temperatury na ziemi o 0,8°C.

8. Mit: Na obu biegunach, północnym i południowym, lód topnieje na niespotykaną dotąd skalę. Fakt: Pokrywy lodowe na Grenlandii i Antarktydzie robią się coraz grubsze i coraz

zimniejsze. Lód morski wokół Antarktydy w 2007 osiągnął swoją rekordową powierzchnię. Temperatury w regionie arktycznym osiągnęły właśnie poziom obserwowany w latach 40-tych, wynikającego z naturalnego ocieplenia.

9. Mit: Globalne ocieplenie spowodowane przez działalność człowieka jest przyczyną wzrostu poziomu morza. Fakt: Poziom morza zmienia się w czasie i w przestrzeni. Przykładowo, między 1955 a 1996 poziom ten opadł o 105mm (co daje w przeliczeniu 2,5mm/rok). Średni globalny poziom morza jest wielkością statystyczną, która nie przekłada się na przewidywane zmiany w środowisku. Wielkość ta w ciągu ostatnich 150 wzrosła o 1-2 mm, i nie ma dowodów na to, że to działalność człowieka była tego przyczyną.

10. Mit: Obserwowany pod koniec XX wieku wzrost średniej temperatury na świecie jest przyczyną większej ilości dotkliwych burz, cyklonów i intensywności sztormów. Fakt: Meteorolodzy zgadzają się, że ilość burz nie wzrosła ponad tą, która wynika z naturalnych zmian klimatycznych.

Autorstwo: prof. Robert M. Carter

Tłumaczenie: Xebola

Źródło oryginalne: GlobalResearch.ca

Źródła polskie: Xebola.wordpress.com, WolneMedia.net